

У Леоніда
Олійника —
200 кролів.
Беріть приклад!

с.3–5»

Фото Сергія НАЗУКА.

Чи захистить
від раку...
щеплення?

с.6»

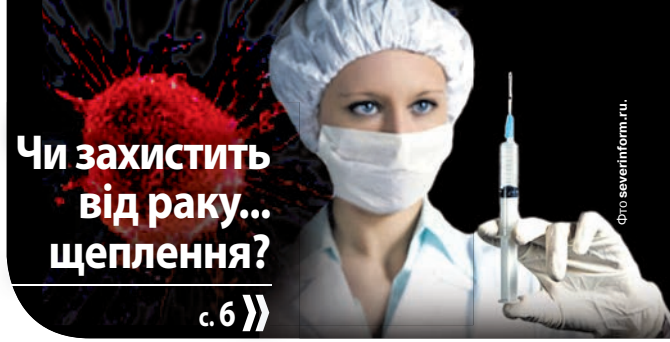

Фото severinform.ru.

Читанка для всіх

24 жовтня
2019 року №10 (12)
Ціна 6,5 грн

корисні поради

Фото zen.yandex.ru.

Чому перед споживанням їжі її треба обов'язково перехрестити?

Вчені довели: після цього продукти очищаються буквально за мить

с.7»

«Глядачі хором
сказали, що я хохол,
майданутий
і каструлеголовий»

Ведучий «Вата Шоу» Андрій
Полтава зізнається, що раніше був
найсправжнісіньким «ватником» і дотепер
найбільше боїться Юлію Тимошенко

с.9–11»

Фото prm.ua.

**Увага:
конкурс!**

«На заздрість всім у нас гриби ростуть і на асфальті»

Фото fishki.net.

● **СТОПКАДР** Бо ніхто не відміняв народної приказки, яку в своєму підписі до фото використала Тетяна Юянець із Піщаного Камінь-Каширського району Волинської області — «Хто рано встає, тому Бог сили додає». А житель села Штунь Любомльського району Андрій Кортусь побачив на цьому знімку вирішення продовольчої проблеми: «До зими готові!». І в мене своя історія, пов'язана з цим фото

Олександр ЗГОРАНЕЦЬ,
головний редактор газети
«Читанка для всіх»

Нещодавно побував у двох різних районах Волині. І в кожному з них почув оповіді, які у мене викликали усмішку... Цитую: «Газета Волинь» надрукувала фото чоловіків із нашого району, які назбирали стільки грибів, що удвох ледве змогли донести. А кажуть, що цього року негрибна осінь...». Звісно, я знав історію цієї світлини, але не сказав тоді своїм співрозмовникам, звідки ці грибники. А тепер, сподіваючись, що вони прочитають це, прошу у них вибачення. Нехай неказане не буде неказаним: не з Волині ці любителі тихого полювання. Але хвала мамі-«Газеті Волинь», що вона популяризує конкурс із «Читанки для всіх». Більше того, як тільки ми повторимо його завдання у «Волині», кількість учасників збільшується в рази. І нічого дивного в тому нема: «Волині» — 80 років, а нам — лише один. Так-так, уже один рік. Ми тільки стаємо на ноги і пробуємо ходити. Буває, падаємо. Але ж хочемо полетіти вгору! І сил нашим крилам додає любов до фотоконкурсу.

І до слова — на такі влучні підписи лише одиниці серед журналістів здатні. Дякуємо за уроки.

**ПІДСУМКИ «СТОПКАДРУ»
№ 10 (2019):**

III місце, 50 гривень:

*Ось так улов! Оце удача!
Де можна стільки їх знайти?!
Одні лиш «біляки»!
Вже хлопцям й рук*

не вистачає...

*Хвала берізоньці — допомагає!
(Валентина КЛЮЧНИКОВА,
м. Луцьк Волинської області).*

II місце, 75 гривень:

*Це вам, браття, не бурштин:
Це гриби — один в один!
Їх, пани-контрабандисти,
Можна смажити і їсти,
Чи відкрито — хоч сто тонн —
Можна везти за кордон.
Геть бурштин, чумні глоби:
Всі до лісу — по гриби!*

*Схід і Захід в Україні
Чимсь відмінні — кажуть нині:
Й справді — там бойовики,
А у нас — боровики!*

*Хтось ходить в ліс на кабана.
Ми теж полюємо — «по тихому»,
Та наш трофей не тільки нам,
А й кабанам є нині втіху.*

*(Микола ШОСТАК,
м. Луцьк).*

“
**На такі влучні
підписи лише одиниці
серед журналістів
здатні. Дякуємо
за уроки.**

I місце, 125 гривень:

*Нема вже лісу — згинув, скляк!
В Європі рідний наш кругляк!
Та є ще хлопці, як дуби,
І де вони беруть гриби?
— Це, слава Богу, є місяця,
Про що і свідчить фотка ця!*

*У лісі, лісі темному,
якого вже нема,
Фантастика — але грибів
у нас, як кажуть, тьма!
Напевно, Бог ще любить нас,
бо ми того варті!
На заздрість всім у нас гриби
ростуть і на асфальті!*

*Грибів зібрали до холери
Грибні, пробачте,
«браконьери»!
(Валерій НЕКРАСОВ,
м. Луцьк).*

Більше про конкурс — на с. 13

**Читанка
для всіх**

корисні поради

Місячник

«Читанка для всіх»

www.volyn.com.ua

Засновник: Товариство з обмеженою відповідальністю «Газета «Волинь»

Головний редактор і відповідальний за випуск
ЗГОРАНЕЦЬ Олександр Олександрович
Зареєстрована 31 серпня 2018 року.
Набрана і зверстана в комп'ютерному центрі
газети «Волинь-нова»

Адреса редакції і видавця:
43025, м. Луцьк, просп. Болі, 13

E-mail: chytanka77@gmail.com,
reklama.volyn@gmail.com

Телефонуйте: у приймально- (0332) 72-38-94,
з питань реклами – (0332)77-07-70,
приватних оголошень – (0332)72-39-32,
розповсюдження – (0332)72-38-94.

ТЗОВ «Газета «Волинь» п/р 26008055520122
КБ «ПриватБанк», МФО 303440 ЄДРПОУ 02471695

Друк офсетний. Обсяг – 20 сторінок формату А-4

Передплатний індекс: 60780

Реєстраційний номер

Серія КВ №23544-13384Р

Віддруковано: ТОВ «Видавничий Дім

«Високий Замок», м. Львів, вул. Героїв УПА, 65

Тел. (032) 2349007

Тираж 8 000 Замовлення № 416

Фото Сергія НАУМКА

«Я захопився цими вуханями під впливом діда, який був добрим хазяїном».

«Можу годину сидіти і дивитися, як кролі їдять»

● **НАШІ ГОСПОДАРИ** Волинянин Леонід Олійник, який багато років вирощує вуханів, дає рекомендації, як правильно доглядати за цими тваринами

Цей чоловік — класичний одноосібник. Обробляє близько 6 га землі: садить картоплю, овочі та зернові. Разом із дружиною утримують трьох корів, десяток свиней, курей (в тому числі декоративних і бійцівських), індокачок. Але особлива його любов — кролі. Тож розводить їх уже 39 років!

— Я любив кроликів із дитинства. Захопився ними під впливом діда по матері Михайла. Він був добрий хазяїн, — каже Леонід Михайлович.

З тих пір ці тварини на обійсті Олійників не виводяться. Господар розповідає, що їх у нього постійно не менше 150, а буває кількість доходить і до 250. За стільки часу він добре вивчив правила догляду за вуханями. До трьох місяців годує кроленят лише сухими кормами. Дає спеціальний комбікорм наполовину із зерном (пшениця, овес) та сіно. Звісно, води у них удосталь.

— Чому не можна давати трави? Бо в кроленят низька кислотність

шлунка. Траву вони їстимуть, але при цьому хворітимуть, — Леонід Михайлович заводить нас у хлів із клітками. — У тварин почнеться бродіння у шлунку і це спричинить

“ **Кролів у нього постійно не менше 150, а буває кількість доходить до 250.**

падіж. Найважче перевести молодняк на зелений корм. А дорослих годує різними кормами, їм це вже не шкодить.

Продовження на с. 4

Фото Сергія НАМУКА.

Бельгійськими велетнями завжди цікавляться на базарах.

Початок на с. 3

За тривалий час захоплення кролівництвом він розводить багато порід. Нині утримує бельгійських велетнів, французьких баранів, рексів, німецьких строкачів, каліфорнійських кролів та вуханів породи полтавське срібло.

Бельгійські велетні — справжні красені рудуватої масті з величезними вухами. Важать до 10 кілограмів (найбільший «бельгієць», вирощений на обійсті Олійників, потягнув на 11,8 кг).

— «Бельгієць» — базарний кролик. Виніс його на продаж і люди ним відразу цікавляться, бо великий і впадає в очі, — по-

яснює Леонід. — А ті, хто вже розуміється на цих тваринах, беруть каліфорнійських або полтавське срібло.

Звертаю увагу на клітку, у якій стінки, дно і стеля зроблені з сітки. Верх також сітчастий і в ньому — дверцята. Чистити таке житло для вуханів не треба, хіба що позгрібати з підлоги послід. Загальний розмір клітки 4 x 1,3 метра, висота

Кролів Леонід Олійник вирощує для м'яса. За кілограм тушки покупці дають 100 гривень. Шкірки купують на вагу.

КОРИСНІ ПОРАДИ КРОЛІВНИКАМ

- Кролиць, яких плануєте тримати на плем'я, варто визначити ще малими. Відберіть з виводка одну-дві (можна і три, але не більше) кролички і залишіть їх біля матки. І коли решта тварин уже перейдуть на дорослі корми, ці обраниці й далі ссатимуть материнське молоко. Завдяки цьому вони мають кращий імунітет, стійкіші до хвороб (навіть коксидіозом хворіють менше) і розвиненіші. На кінець періоду кролення мало чим відрізнятимуться від матки.

- Злегка підсолійте воду для кролів: приблизно чайну ложку на літр води. Тоді вони почуватимуться краще, мають хороший апетит.

- Найкраща профілактика від усіх кролячих хвороб — згодовування взимку сухого полину.

- Кролі породи полтавське срібло або каліфорнійські невибагливі до утримання, рано починають спарюватися і швидко набирають вагу. За чотири з половиною місяця їх уже можна бити на м'ясо. Довше утримувати нерентабельно, адже зростають витрати корму на одиницю продукції. Каліфорнійські кролі при годівлі комбікормом за місяць набирають до 1,2 кг, а якщо годувати наполовину зерном — 0,7 кг. Французькі барани досягають ваги 6,5—7 кг.

— 40 см. Вона поділена на 20 відділень — по 10 у ряд. Розмір одного відділення — 65 x 40 x 40 см, чого цілком достатньо для однієї дорослої особини. А враховуючи, що у господарстві завжди є молодняк, у такій клітці можна тримати близько 100 кролів. Біля кожного є годівничка на зерно та напувалка.

Кролів Леонід Олійник вирощує для м'яса. За кілограм тушки дають 100 гривень. Шкірки купують на вагу. Тому бабратися з ними не вигідно. Чимало беруть і живих тварин для розведення.

● Для дорослих особин обов'язкові соковиті корми: капуста, буряк, морква, картопля. Два останні овочі треба вводити в раціон поступово. У коренеплодах багато каротину, від якого у тварин часто бувають здуття і понос. Кролі можуть навіть загинути, якщо одразу дати велику кількість моркви. Хоча цей овоч дуже корисний для самок, які мають малят. Від нього молоко прибуває і стає жирнішим.

● Картоплю треба давати по трохи. Від вареної, запареної разом із осипкою, вухані набирають вагу. Такий корм добрий для відгодівлі на забій.

● До тримісячного віку годуйте тварин комбікормом наполовину із зерновою сумішшю (зерно не подрібнюйте). До її складу входить пшениця, овес та ячмінь. Для кроленят останнього може бути трохи більше, ніж інших зернових, бо вони не потребують багато білка. У раціон має входити і сіно з люцерною. Зелени у цей період не давайте, бо шлунки малечі погано її переносять.

Фото agronet.ua.

Тримісячне кроленя може коштувати 400 гривень, а дорослий породистий кроль — навіть 100 доларів.

— Буває, «дачники» цікавляться. Так я називаю людей, які навесні купують кроленят, годують їх ціле літо, а восени б'ють на м'ясо, аби на зиму не мати клопоту, — пояснює господар. — Щодня не менше двох годин витрачаю на догляд за своїми улюбленицями. Можу просто сидіти і спостерігати, як вони їдять. Уже дружина кличе до хати, а я все сиджу, — ці слова Леоніда зайвий раз підтверджують, що він залюблений у свою справу.

У нас у хаті всі розмовляють із тваринами

● **ІСТОРІЯ ІЗ FACEBOOK** | те, що я з якогось приводу раджуся з Котом, нікого не здивує. Максимум — здивує, чому з Котом, якщо є набагато мудріше з Кічко, тобто кицькою

Наталка МУРАХЕВИЧ

Бабуся моя розмовляла з усіма насельниками своєї оселі — з курми, з півнем, з коровою. Одного разу трапилося так, що у неї квочка загинула, не досидівши на яйцях якийсь тиждень. І шкода ж було тих невилуплених курчат, залишених тепер без тепла.

Бабуся взяла найстарішу свою курку, посадила навпроти себе і розповіла про те, що сталась така халепа — і от що тепер робити?

— Ти стара, я стара, — сказала курці бабуся. — Ти, як ніхто, маєш мене розуміти. Послухай мене, прошу, сядь на ті яйця!

І курка, яка до цієї хвилини не збиралася бути квочкою,

послухалась. Висиділа, а потім і виводила тих курчат, поки не підросли.

Все на світі має душу. Все вміє любити і розуміє любов...

“
Все на світі має душу. Все вміє любити і розуміє любов...

На фото — мамині «подкіпчата» (так кажуть на курчат, які вилуплюються пізно, — по жнивах, коли вже солома складена в копиці).

Від редакції. Маєте схожі історії? Тоді розкажіть їх нам. Чекаємо на ваші листи: 43025, просп. Волі, 13, м. Луцьк, Волинська область або на електронну адресу — chytanka77@gmail.com.

Фото Наталки МУРАХЕВИЧ.

фото pem.aif.ru.

Під поняттям «рак» криється майже 200 різних хвороб.

Чи захистить від раку... щеплення?

● **МІЖ НАМИ, ЖІНКАМИ** Про те, як не стати жертвою грізної недуги, запитують читачки «Волинської» авторитетного фахівця-гінеколога, заслуженого лікаря України, кандидата медичних наук Тетяну Євгенівну Ткачук (на фото)

— Дуже багато у засобах масової інформації говорять і пишуть про небезпеку раку. Нащо нас лякати? Люди й так цієї хвороби бояться, бо на лікування нема грошей, — розпочала розмову Марія К. із Луцька.

— Підвищена увага до цієї теми зумовлена високими показниками смертності від злоякісних новоутворень, постійним ростом онкозахворюваності. Якщо населення буде обізнане, поінформоване, звертатиметься до лікарів, тоді недугу можна буде виявляти на ранніх стадіях, коли її легше вилікувати. Під поняттям «рак» криється майже 200 різних хвороб, які, залежно від ураженого органа, по-різному проявляються, протікають та лікуються. Спільним є те, що всі злоякісні пухлини у своєму розвитку проходять стадії передраку (передпухлини), початкового раку, коли лікування менш затратне та успішне з тривалим та якісним подальшим життям.

Ось про це медики й нагадують людям.

— Кажуть, є вакцина проти раку шийки матки. Наскільки вона ефективна і чи варто робити таке щеплення дівчаткам? — цікавиться пані Марія.

— Вакцина існує не проти раку, а проти високоонкогенних типів вірусу папіломи людини, які є незаперечними чинниками виникнення передраку та раку шийки матки. Ці віруси знаходять у 100 відсотків хворих жінок із таким діагнозом. Введення вакцини проти кількох видів вірусу практикується до інфікування, саме тому щеплення роблять дівчаткам. Хоча воно не гарантує відсутності раку шийки матки протягом усього життя, у світі широко застосовують вакцини проти вірусу папіломи людини.

— У мене виявили гіперплазію ендометрію. Наскільки це небезпечно? — хвилюється Оксана Петрівна з Дубенського району, що на Рівненщині.

— Гіперплазія ендометрію належить до недуг, що спричиняються гормональними порушеннями жіночих репродуктивних органів і є провідним фактором онкологічного ризику. До 80 відсотків випадків раку ендометрію розвивається саме з гіперплазій. При правильному лікуванні переривається ланцюг прогресування хвороби і рак матки не виникає. Появу злоякісних захворювань зумовлюють різні причини — паління, зловживання спиртними напоями, порушення харчового режиму (багато жирного, солодкого, смаженого, копченого, мало овочів та фруктів), невчасне виявлення та неправильне лікування передпухлинних недуг, малорухливий спосіб життя, наявність специфічної вірусної інфекції (особливо при раку шийки матки). Розвитку онкологічних захворювань сприяють також тривале перебування у стресі та депресія.

— Мені вже за 70, у такому віці ходити до лікаря-гінеколога, думаю, вже нема потреби? А моя сестра вважає інакше й вимагає, щоб я пішла на обстеження. Розсудіть нас, — просить Лідія Василівна з Вінниці.

— Гінекологічні профілактичні та огляди молочних залоз щорічно необхідно проходити всім — від дівчаток-підлітків до жінок у віці менопаузи, тобто протягом життя. Навіть коли нічого не турбує, контроль лікаря-гінеколога все одно потрібен, бо він дає змогу виявляти недугу в той момент, коли проявів її ще немає. Ну а коли жінка попе-

Розвитку онкологічних захворювань сприяють тривале перебування у стресі та депресія.

редньо знає, що у неї була не пролікована гінекологічна патологія, коли турбує біль внизу живота, печія піхви або зовнішніх статевих органів, з'явилися виділення, незвичні за кольором або запахом, змінилася форма або щільність молочних залоз, сосків, утворилися «вузлики» на статевих органах або грудях, — до лікаря треба не йти, а бігти.

Чекаємо на ваші запитання та пропозиції щодо наступних тем нашого спілкування. Надсилайте їх на адресу doctor.tkachuk@gmail.com, тел. 0506709131.

Чому перед споживанням їжі її треба обов'язково перехрестити?

● **НЕЙМОВІРНО!** Цей давній звичай має глибокий зміст і приховану практичну користь: продукти очищаються буквально за мить. Велике диво, що відбувається майже щодня, дослідила санкт-петербурзький інженер-електрофізик Ангеліна Малаховська, яка тривалий час вивчала властивості здавалося б не наукових явищ – силу хресного знамення, Слова Божого, святої води

Наталка ЧОВНИК

Дослідження сили хресного знамення Ангеліни Малаховської тривали 10 років. Вчена провела багато експериментів, які неодноразово перевірялися перед тим, як оприлюднити їхні результати. Вона виявила унікальні бактерицидні властивості, що з'являються у воді після її освячення молитвою і хресним знаменням, та відкрила нову, раніше не відому властивість Слова Божого змінювати структуру води, значно підвищуючи її оптичну щільність.

Ангеліна Малаховська провела величезну роботу лише для того, щоб дати людям можливість побачити цілющу силу Бога. Вона перевірила дію молитви «Отче наш» і хресного знамення на патогенних бактеріях. Для

Вчені експериментально довели: під впливом хресного знамення страви стають безпечнішими і кориснішими.

За умовою експерименту для виключення впливу можливого навіювання молитву читали і віруючі, і невіруючі люди, проте кількість патогенних бактерій усе одно знижувалася.

цього брала проби води з різних водойм — колодязів, річок, озер. У всіх містилися кишкова паличка та золотистий стафілокок. Але коли над пробами читалася молитва «Отче наш» і воду осіяли хресним знаменням, кількість шкідливих бактерій значно зменшувалася.

За умовою експерименту для

виключення впливу можливого навіювання молитву читали і віруючі, і невіруючі люди, проте кількість патогенних бактерій усе одно знижувалася. Вчені також виміряли оптичну щільність води до і після накладення на неї хреста і освячення.

— З'ясувалося, що цей показник порівняно зі своїм початковим значенням підвищується, — пояснює Ангеліна Малаховська. — Це означає, що вода ніби «розрізняє» сенс вимовлених над нею молитов, запам'ятовує цей вплив і зберігає його як завгодно довго у вигляді збільшення значення оптичної щільності. Вона ніби «насичується» світлом. Людське око вловити ці цілющі зміни, звичайно, не може. Але прилад-спектрограф дає об'єктивну оцінку явищу.

Оскільки людський організм складається більш ніж на дві третини з води, це означає, що в нас Богом закладена при сотворенні така система фізичних каналів, яка чітко «впізнає» ім'я Ісуса Христа! Можна сказати, що хресне знамення — це генератор світла. Водночас вчена підкреслює, що при недбалому перехрещенні або при швидкому неблаговійному маханні руками ніяких змін рідини не виявлено.

Фото es.aleteia.org.

«Поки ми живі, хіба що смерть наша може наблизити нашу неволю»

● **ЗОЛОТІ СЛОВА** Сьогодні, у час війни з Росією, коли суспільство розколоне питаннями відведення чи невідведення військ, підписанням миру, який багато хто називає капітуляцією, гадаємо, послухати Богдана (Зиновія-Богдана) Михайловича Хмельницького (1596–1657) — одного з найславетніших українських полководців, козацького гетьмана, котрий очолив національно-визвольну боротьбу українського народу, — буде не тільки цікаво, а й повчально. Тим паче, що саме Хмельницький 1654 року уклав із Московським царством договір, що виявився для нас фатальним...

ТОЖ ДО ВАШОЇ УВАГИ 15 ЯСКРАВИХ ЦИТАТ ЦІЄЇ ВИЗНАЧНОЇ ПОСТАТІ:

1. «Бог не зневажить серця упокоєного».
2. «Все те, що буде зроблене проти, на твою ж таки голову і впаде».
3. «За здобутком завжди втрата простує».
4. «Кривда, гніт і неволя накликають сувору помсту з боку справедливості, щоб Божі постанови проявлялись у всьому на очах живих людей».
5. «Синове воїнів хоробрих, явіть мужність свою! І вам вовіки віків славу запишуть».
6. «Майже кожний на всій Україні користувався вольностями, і важко йому буде забути, що він був паном і на війні рівнявся з паном».
7. «Нащо говорити там, де треба діяти».
8. «Неможливо всебічно і ґрунтовно визначити людські вчинки, не враховуючи їхніх закономірностей та одвічної волі неба».

Про нього казали: «Тільки Бог святий знає, що Хмельницький думає-гадає».

“ **Синове воїнів хоробрих,
явіть мужність свою!
І вам вовіки віків славу
запишуть.**

9. «Справедливість цього світу так розмірена, що в одних відбирає, а другим дає владу і мудрість».
10. «Поки ми живі, хіба що смерть наша може наблизити нашу неволю».
11. «Що рука людська зробить, те й зруйнувати може» (*Manu*

facta, manu destruo) — так Хмельницький відповів на питання про неприступність фортеці Кодак.

12. «При сухих дровах і сировим діталосся».
13. «Якщо підступності не буде краю, то доведеться битися».
14. «Стіна з стіною зудариться — одна впаде, друга встоїться» (про наступ Запорізького Війська на Річ Посполиту).
15. «Ще не вмерла козацькая мати!»

HD

Блогер Андрій Полтава зібрав багатотисячну аудиторію свого проєкту винятково власною чіткою та безальтернативною патріотичною позицією.

Фото zik.ua.

«Глядачі хором сказали, що я хохол, майданутий і каструлеголовий»

● **ЗІРКА** Ведучий «Вата Шоу» Андрій Полтава зізнається, що раніше був найсправжнісіньким «ватником» і дотепер найбільше боїться Юлію Тимошенко

Інна ПІЛЮК

ВІЙНА ЗМУСИЛА ЗМІНИТИ І РОБОТУ, І СВІТОГЛЯД

Справжнє ім'я цього кремезного бородана — Андрій Карпов. Псевдонім «Полтава» виник просто і передбачувано: він родом якраз із цього міста. Тут його досі впізнають перехожі, прагнуть перекинутися словом-другим. Аякже: це ж відомий на всю країну відеоблогер, який на раз-два розправиться з найбільш «упоротим» україноненависником. Чоловік ніколи не відмахується від таких експромтних співрозмовників і каже, що багато народних думок — перли, які справді варті уваги.

Блогер Андрій Полтава виріс із інженера-електромеханіка за освітою та рекламника за місцем роботи Андрія Карпова. Його само-

го і весь спосіб життя змінила війна. Та воювати чоловік став не на перемовій, а на не менш важливому інформаційному фронті.

Як сам розповідає, не одразу мав що сказати тим, хто вважав, що «русские — наши братья и мы ж так хорошо с ними жили». Ясність у власні думки принесло волонтерство, яким Андрій, не вагаючись, зайнявся з перших днів війни. Збирав та возив усе, чого потребували хлопці. Станом на лютий 2018 року доправив на фронт допомоги на мільйон гривень, а ще купу техніки, вартість якої вже й не рахував. Коли матеріальне становище арміїців покращилося, волонтерство само собою переросло в інший вид допомоги, який ані оцінити, ані поррахувати неможливо. Чоловік став відкрито говорити про все, що побачив і зрозумів за ці роки.

КВАРТИРНІ РОЗМОВИ З РОСІЯНАМИ ДИВИЛИСЯ ДВІСТІ ТИСЯЧ ГЛЯДАЧІВ

Андрій починав із несерйозного відеоблогерства: «Перший мій досвід був на ігровому інтернет-каналі. Але його я «вбив», коли почав зачіпати політику. Через мою позицію глядачі розбіглися, канал закrywся. Аудиторією на ньому були переважно росіяни, які з початком подій на Майдані хором сказали, що я хохол, «майданутий» і «каструлеголовий».

Позиція Андрія була як ніколи однозначною — він словом нещадно травив усе, що в мережі називають «ватою». На більш зрозумілій мові це означає сліпа, обумовлена тільки однобокою пропагандою впевненість у політиці Росії як єдино правильної, недалекість, яка диктує другосортність «хохлів» і всього з ними пов'язаного. Української мови нема, українці — недолюди, підготовані сумнозвісними наколотими апельсинами, Бандера — терорист...

Зараз Андрій Полтава має для боротьби з «ватниками» непогану платформу. Він є автором і ведучим унікального для українського

Продовження на с. 10

Фото: сетвор.net.ua.

«Вата Шоу» кордони не перелетіло. Російське телебачення цілком передбачувано засудило та заборонило і його, й інтернет-канал Полтави.

На фронті добре знають і самого Андрія, і його внесок у майбутню перемогу.

Початок на с. 9

телепростору «Вата Шоу», яке з 2018 року можна було дивитися на телеканалі «Прямий». До цього часу воно мало таку ж назву і трансливалося в інтернеті. Там чоловік бесідував із росіянами в чат-рулетці на політичні теми. Це була не студійна, а звичайна квартирна невимушена розмова, а тому дуже справжня і показова. Чим живуть росіяни, що думають — нехитрі теми били рекорди популярності: блог мав понад двісті тисяч підписників і вимагав більшої «сцени», якою і став згодом популярний телеканал. Ну а з телевізійної платформи безапеляційний і прямий Андрій впевнено вступив у політичне життя — став народним депутатом від «Європейської солідарності».

«ПЕРШИМ «ВАТНИКОМ» БУВ Я»

Зараз блогер самокритично аналізує, що його свідомість довго йшла до того, аби сформуватися в такому вигляді, якою її тепер бачать глядачі, і навіть жартома зізнається, що першим «ватником» був, можливо, він сам: «У 2013 році, якщо б мене запитали, що ти думаєш про Росію, я б сказав, що там такі ж люди, як і ми. Коли почалися події на Майдані, щиро почав розповідати їм, чому люди туди вийшли, що відбувається. Правда, на той момент вважав, що росіяни — братушки, такі ж адекватні, як і ми. Але потім виявилось, що ніякі вони не братушки. Я розповідав їм про проблеми в Україні, вони все це слухали та сміялися мені в обличчя.

Тоді став переосмислювати і першим почав змінюватися я. Зрозумів, що росіяни не такі, якими їх собі уявляв, що вони ментально від нас дуже відрізняються. І в підсумку дійшов до мого такого негативу, який ось перейшов з інформаційного шоу в більш «тролінговий» формат.

Андрій Полтава втілює мрію доброї половини сучасних підлітків — бути відомим відеоблогером і ще й заробляти цим на життя. Хоча перші три роки навіть сам не сприймав цю справу як роботу, яка прино-

Андрій Полтава втілює мрію доброї половини сучасних підлітків — бути відомим відеоблогером і ще й заробляти цим на життя.

ситиме прибутки. Це був просто соціальний проєкт, який давав змогу висловлюватися перед досить широкою аудиторією. Але незабаром чоловік почав отримувати матеріальну підтримку від глядачів і спрямовувати її на допомогу Збройним силам. А з ростом популярності почали надходити прибутки від переглядів на YouTube: «Гроші дають блогеру незалежність. Я глядачам завжди кажу: якщо ви не платите своєму блогеру, то це як з армією — не годуєш свою, то годуєш чужу».

За свою безальтернативну патріотичну позицію Андрій Полтава часто отримує віртуальні погрози, але

Полтава впевнений, що нічого так не прочищає мозок, як спілкування з хлопцями на передовій. Якби не поїздки туди, то й досі міг би думати, що росіяни — «братушки».

Фото: рпм.ua.

Фото 5.ua.

Фото vatashow.ru.

Андрій у студентські роки очолював команду КВК. Але в реальному житті, каже, тупості і недалекості набагато більше, ніж у придуманих номерах.

Фото persha.kr.ua.

«Вата» не взялася з нічого

Андрій Полтава
перекоаний, що стадний
інстинкт і безгосподарність
наших північних сусідів мають
історичне пояснення

Фото Youtube.com.

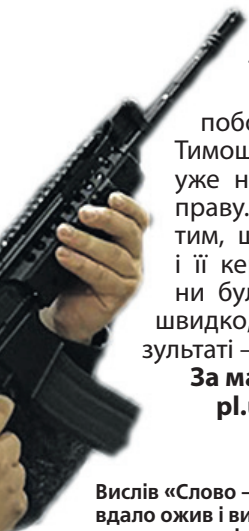
інтелектуальному.

Чому в українців хатка побілена, парканчик, все облаштовано? Тому що українці вели осілий спосіб життя, обробляли землю. А росіяни — це кочові племена. І Росія велика: тут напаскудив, перейшов на інше місце. Юрту, шкуру склав, зібрав і пішов. Їм не потрібен був осілий спосіб життя, тому там хати і виглядають такими розвалюхами».

в реальні вони поки не переходять: «Метр дев'яносто зросту і сто п'ятдесят кілограмів ваги переконують моїх опонентів, що виходити з інтернету мені поперек дороги, мабуть, не варто».

А от кого він щиро побоюється, то це Юлію Тимошенко. Але мова тут уже не про фізичну розправу. Каже, вона страшна тим, що хитра і розумна, і її керівництво для країни було б як торнадо — швидко, агресивно, а в результаті — голі й босі.

За матеріалами tribuna.pl.ua, atr.ua, tv5.zp.ua, censor.net.ua.

Вислів «Слово — зброя» дуже вдало ожив і вистрілив з уст полтавського інженера.

Фото detector.media.

Телевізійному «Вата Шоу» в листопаді виповниться один рік.

Звірята пахнуть сонцем і літом.

Фото Костя ГАРБАРЧУКА.

«Зоопарк» зі свіжого сіна створила у хліві

● **СВІТ ЗАХОПЛЕНЬ** Вчителька із села Комарове Маневицького району Волинської області Наталія Павлюк удосконалила технологію виготовлення кумедних іграшок із природних матеріалів

У школі вона викладає українську мову і літературу. Але невгамовна душа вчительки любить творити. Пані Наталію знають на Волині як талановиту писанкарку, котра у своїй колекції має навіть страусині яйця. Під час роботи використовує та поєднує тільки природні барвники: вільху, цибулиння й дубову кору, ніякої хімії. Якось вона вирішила спробувати нове для себе заняття: зробити іграшку, тільки не з соломи, а зі свіжого сіна. Каже, що це генетична пам'ять у ній озвалася, колись таким ремеслом займався мамин тато – дідусь Федось із села Кукли

Кость ГАРБАРЧУК

Усміхнена господиня виносить із гаража своїх чудернацьких звіряток і пояснює, як народилася ідея:

– Рушійна сила – це мої діти Миколка й Марта. Саме вони спонукали до творчості. Мені захотілося зробити їм сюрприз. Попросила брата Олексія ви-

готовити дерев'яні каркаси із обрізків та з гілок каштана. А основу обплітаю сіном, яке прив'язую льняними нитками. Добре, що кума Люда Піддубна подарувала мені великий моток. То використую їх.

Так завдяки майстерним та вправним рукам з'явилися на світ зайчик, лисичка, мама-олениця й маленьке оленятко. За словами пані Наталі, цьому ремеслу можна легко навчитися. Було б тільки бажання та свіже сіно, але тюковане не годиться, а потрібна отава. Тому її іграшки пахнуть літом і сонцем.

Майстриня відчиняє двері у хліві й

Страусині писанки розфарбовані природними барвниками.

Мамі допомагає маленька Марта.

запрошує у свій робочий «кабінет», де вона працює.

– Заходьте, познайомлю вас із коровою, її звати Малишка, там у кутку рохає кабан Петька, – запрошує пані Наталія. – А ось тут народжуються мої звірятка. Зараз вам покажу технологію виготовлення пташки. Розпочинаю із дзьобика, потім беруся за крила. Плету пізно ввечері або вночі, коли дітки сплять, бо вдень за клопотами немає можливості. Тепло одягаюся, приходжу у хлів, включаю світло. За мною спостерігає корова. Всі наші п'ять кицьок приходять подивитися на господиню, якій не спиться. Це захоплення для душі, яке заспокоює й приносить задоволення. Найкращий спосіб для

Плету пізно ввечері або вночі, коли дітки сплять, бо вдень за клопотами немає можливості. Тепло одягаюся, приходжу у хлів, включаю світло. За мною спостерігає корова. Всі наші п'ять кицьок приходять подивитися на господиню, якій не спиться.

зняття стресу. А сировини у нас вистачає.

Жінка бере жмут сіна й розпочинає роботу. Біля мами вмощується помічниця – маленька Марта. Дівчинка уважно спостерігає за її рухами й собі пробує.

Поки ми дивилися, як народжується пташка, у хлів заглянув маленький господар Миколка й нагадав:

– Мамо, вже пора Малишку на пашу виганяти.

Пані Наталія відкладає заготовку.

– Відкритий урок закінчено. Дякую за увагу, – усміхається вона й відв'язує корову. – Самі бачите, у селі для творчості немає вільного часу. Новий «зоопарк» буду робити взимку, напередодні Різдва, щоб прикрасити двір і звіряток поставити біля ялинки.

«Мужиків від злості аж тіпе, бо жінки створили на границі антиалкогольний КПП...»

Більше про конкурс – на с. 2

Фото facebook.com.

ПІДСУМКИ «СТОПКАДРУ» № 9 (2019):

III місце, 50 гривень:
Переговори КНДР і Південної Кореї на 38-й паралелі: українські реалії.
(Андрій СЕРГІЙЧУК, с. Липини Луцького району Волинської області).

II місце, 75 гривень:
Уклавши Хлібне перемір'я, Возз'єднали два подвір'я: Стіл один на дві сім'ї, За столом – усі свої: Там Іван, а тут Степан

Об'явили мирний план:
«П'єм до дна – і в драбадан Рознесемо наш паркан!»
(Микола ШОСТАК, м. Луцьк).

* * *

I місце, 125 гривень:
Це – серйозний крок!
Це – не дурниці!
Мужиків від злості аж тіпе,
Бо жінки створили
на границі
Антиалкогольний КПП.
(Валерій НЕКРАСОВ, м. Луцьк).

ТУР № 11 (2019)

А сьогодні пропонуємо вам поміркувати над підписами до цієї цікавої світлини...

Увага:
конкурс!

Фото pinterest.com.

Кожен учасник може надіслати до 5 листопада будь-яку кількість варіантів нам на адресу: 43 025, просп. Воли, 13, м. Луцьк, «Читанка для всіх», або на електронну – chytanka77@gmail.com.

Не забудьте вказати свої дані, щоб отримати 250 гривень призових. Творчих муз вам!

Відповіді на сканворд із с. 18.

Три слова, які обеззброють вашого критика

● **ПСИХОЛОГІЯ ВЗАЄМИН** Люди не ідеальні за своєю натурою. Завжди знайдуться такі, які із задоволенням вас розкритикують, навіть родичі чи друзі, не кажучи вже про співробітників чи просто знайомих. Але таку негативну реакцію можна спрямувати у правильне русло. На допомогу придуть 3 прості слова

«ТАК!»

Вислуховувати претензії на свою адресу не завжди приємно. І наш перший крок мусить бути таким: стримати свої емоції. Визнайте за співрозмовником право на особисту думку.

Якщо суб'єкт сказав вам про те, що йому не до душі, — отже, він налаштований на конструктивний діалог. У такій моделі поведінки набагато більше простої людської зацікавленості, ніж у двозначному мовчанні або похвалі.

Намагайтеся погодитися з вашим співбесідником і стати на його бік. Так він відчує сум'яття. Чому? Коли людина висловлює претензію, вона готується отримати відсіч. Але якщо замість бурхливої реакції або опору почує просте і ввічливе «дякую», то занурю-

ється у стан так званої «позитивної розгубленості».

Відповівши на будь-який докір «Так!», ми вже далі готові до з'ясування того, що ж сталося, і вести конструктивний діалог.

«АЛЕ...»

Аж ніяк не завжди чужі претензії збігаються з нашим особистим поглядом на цю ситуацію. І тут важливо висловити особисту позицію. Але це не має виглядати виправданням. Наведіть об'єктивні факти. В результаті ваш ввізаві побачить, що ви маєте бажання розібратися в ситуації. Люди, всупереч нашій думці про них, готові прийняти багато що і багато з чим погодитися, якщо їм з повагою пояснити причини.

У підсумку інша людина зможе подивитися на обставини під іншим кутом зору.

Наше «але» підтримує нас і допомагає виявляти розумну твердість. Та, визнаючи право співрозмовника висловити незадоволення, ми не маємо дозволяти сідати собі на голову.

“ **Не бійтеся критики і реагуйте на неї якомога спокійніше. Адже це іноді роблять тільки заради того, щоб вас розгнівати.**

«ДАВАЙТЕ...»

Ось ми чемно й уважно вислухали претензію щодо себе і висловили власну позицію, підкріплену аргументами. Тепер час постаратися прийняти спільне рішення. Щоб переконати людину, що ви з нею маєте спільні інтереси, вносьте взаємовигідні й коректні пропозиції.

Якщо ми відповідаємо за логікою «Так – але – давайте...», то негативний зворотний зв'язок спрацьовує нам на користь і дає можливість не тільки дізнатися щось корисне і скорегувати певні моменти у своїй роботі, а й зміцнити стосунки зі співрозмовником.

ПРАВО НА ПОМИЛКУ

Сприймати зауваження нелегко, а ще важче – взяти для себе користь із ситуації. Є люди, які навіть на легку критику реагують болісно і не зовсім адекватно. Але чим більше вона розвинена морально й інтелектуально, тим більше допускає можливість найрізноманітніших думок про свою особистість і діяльність. Вона усвідомлює, що, як і всі, може помилятися. Визнавши за собою таке право, ми менше будемо боятися своїх помилок, менше відчуватимемо напруження. І тим більше у нас буде шансів на успіх. Коли ми відкриті до ймовірної критики, то стає ширшим спектр корисної інформації та коло людей, які є її джерелами, а отже, і розширюємо можливості свого векторного зростання.

Не бійтеся критики і реагуйте на неї якомога спокійніше. Адже це іноді роблять тільки заради того, щоб вас розгнівати. Втративши самоконтроль, ви стаєте вразливими не лише для подальшої критики, а й для чужого негативу. Тому головне правило в будь-якому спілкуванні – спокій і доброзичливість.

Джерело: tutkatamka.com.ua.

Головне правило в будь-якому спілкуванні – спокій і доброзичливість.

«Синіють пізні капусти...»

- **СКУШТУЙТЕ!** Історія цієї овочевої культури налічує вже не одне століття. За цей час людство придумало масу найрізноманітніших рецептів страв із неї, котрі тішать нас донині. Чого тільки не готують із неї! Варять борщі й капустаки, маринують, тушкують, запікають, квасять... От саме квашення капусти нині на часі. Більшість господинь, без сумніву, скористаються родинними, давно перевіреними рецептами. Але ж іноді так хочеться скуштувати й чогось нового, незвичного, додати особливі інгредієнти і спеції... Поекспериментуємо?

...З айвою І ЯБЛУКАМИ

Вона виходить дещо гостренькою, з приємним ароматом. Айва та яблука роблять цей салат унікальним, даруючи йому ніжний присмак і легку кислунку

Інгредієнти: 1,5 кг капусти, 1 айва, 1 морквина, 1 яблуко, по 1 ст. л. солі та цукру.

Приготування. Виберіть щільну й соковиту головку капусти, промийте її, просушіть, тонко нашинкуйте і висипте в глибоку посудину. Додайте натерту моркву і перемішайте. Нашинкуйте айву та яблуко тонкими пластинками. Розділіть капусту з морквою на 3 частини. Викладіть у скляну тару третину цієї заготовки, злегка утрамбуйте, додайте айву. Далі знову щільно накладіть третину капусти. Наступним пластом будуть яблука, а тоді – решта капусти з морквою. Всипте сіль і цукор, залийте банку холодною водою, накрийте кришкою і залиште на 50 – 60 годин, час від часу прокалюючи ножом або дерев'яною шпателькою капусту до дна, щоб вийшла гіркота.

...ПО-НІМЕЦЬКИ

Побувавши в Німеччині і спробувавши тамтешню квашену капусту, зовсім відмінну від нашої, відомий кулінар Євген Клопотенко

не зразу зрозумів, чим саме вона відрізняється від звичної, улюбленої нами з дитинства. Виявилося, справа лише в нарізці. Німці не шинкують капусту довгими смужками, а ріжуть дрібними кубиками – і цим повністю змінюють смак. Смакуватиме такий салатик із сосисками

Інгредієнти: 1 кг капусти, 1,5–2 ч. л. солі, зерна ялівцю, журавлина та перець – до смаку.

Приготування. Капусту наріжте дрібними кубиками, всипте до неї сіль і перемніть руками, щоб вона пустила сік. Додайте ялівець і журавлину, ретельно перемішайте і поставте під прес на 2 тижні. При подачі приправте перцем та олією.

...ХРУСТКА

Найпростіший спосіб приготування – знадобляться лише капуста, морква і базові спеції

Інгредієнти: 2 кг капусти білоголової, 1 морквина, 40–50 г солі, 2 лаврові листки, перець чорний (горошок).

Приготування. Капусту дрібно нашинкувати ножом, спеціальною шатківницею або ж за допомогою кухонного комбайна. Моркву натерти на крупній тертці. Вимішати обидва інгредієнти у великій ємності, посолити і добре перем'яти із сіллю, щоб вона пустила сік. Додати перець і дрібно посічений лавровий лист.

Підготовлену капусту дуже щільно накласти у скляні банки, кожну з них помістити у глибоку тарілку і поставити на стіл або підвіконня. Хоча б раз на день необхідно протикати капусту дерев'яною шпателькою, щоб виходили гази і вона не була гіркою. Через 2–3 дні банки поставити в холодильник, а ще через день капусту можна їсти.

НА ЗАМІТКУ

- Квашена капуста – не лише дуже смачна й апетитна закуска, а й незамінне джерело вітамінів зимової пори.
- У народі кажуть, що квасити капусту треба в «чоловічий» день: понеділок, вівторок, четвер.
- В якості добавок до квашеної капусти використовують моркву, цибулю, солодкий перець, буряк, яблука, журавлину, брусницю.

- Якщо ви вирішили квасити капусту з морквою, то її потрібно брати приблизно 3% від ваги капусти (300 г моркви на 10 кг капусти).

№ 9 (43)

Сторінка для наймолодших

«Панда Кунг-Фу»

Друзі, вам часто доводилося відмовлятися від мрії, бо здавалося, що досягнути її не під силу? Сьогоднішній гість переконає, що йти до своєї мети треба твердо і впевнено, долаючи усі труднощі. Зустрічайте – позитивний і улюблений панда По!

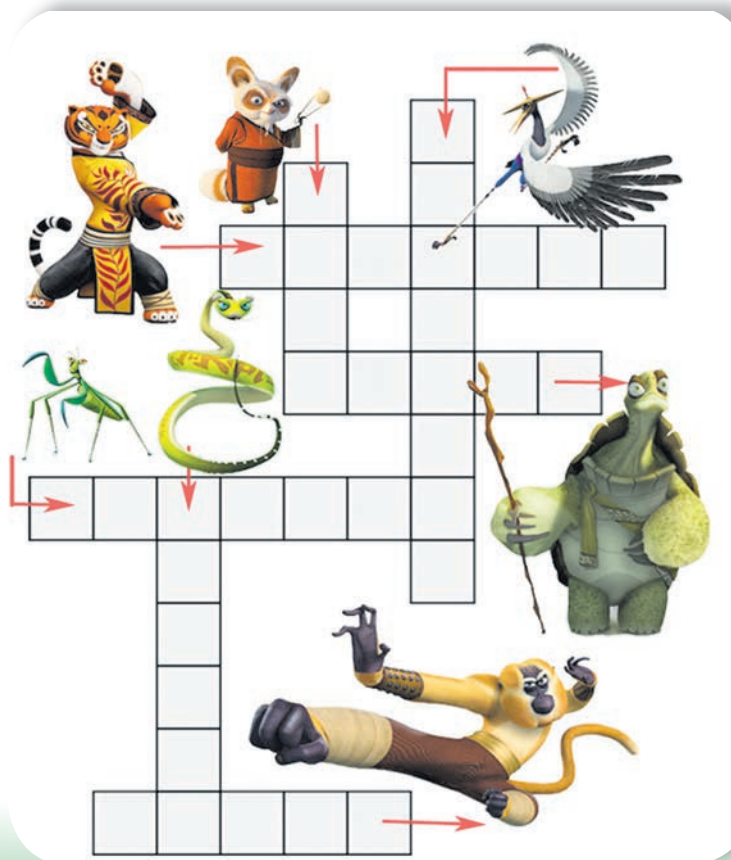
ВІЗИТІВКА

«Панда Кунг-Фу» – анімаційна комедія 2008 року. Дія розгортається в Китаї, населеному, як правило, кроликами, гусьми і свинями. Мультфільм розповідає про те, як панда По – син локшинника, товстий і незграбний – став справжнім воїном Дракона.

Хрестиківка

Впишіть у кросворд за напрямками стрілок імена майстрів неймовірної п'ятірки та їхніх наставників.

Записник цікавинок

Друзі, ловіть декілька цікавих фактів про милих і веселих панд.

1. Інша назва – бамбуковий ведмідь, адже доросла особина з'їдає за добу до 38 кг цієї рослини, витрачаючи на це 14–16 годин.

2. Живуть лише в Китаї, є національним багатством цієї країни, а вбивство тварини тут карається смертю.

3. Хутро дорослої панди може бути до 10 сантиметрів завдовжки. Шкіра під білим хутром рожевого кольору, а під чорним – чорного.

4. Новонароджений малюк сліпий та не має зубів, зовсім крихтливий – важить не більше 150 грамів, тоді як доросла тварина – 100–150 кг.

5. Гени панди на 80 відсотків збігаються з собаками, а з людськими – на 68 відсотків. Чим не «друг людини»?

Знайдіть 10 відмінностей

Маленький господар

Кирилко Вигнанчук у бабусі в Любомлі:

«А я вже більший за бабусині гарбузи!»

Майстерня іграшок

Діти, Гадюка розповість, як виготовити оригінальну змію із каштанів:

Зберіть 34 каштани. Попросіть батьків допомогти зробити у них наскрізні проколи цвяхом або тонким свердлом. Одягніть на нитку. На першому коректорі намалюйте очі змії і рот. На наступних 33-х напишіть літери нашої абетки. Потім покрийте букви прозорим лаком для нігтів.

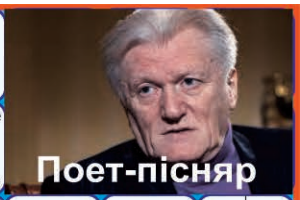

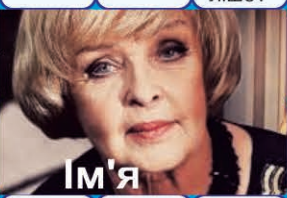

Домашнє завдання

Друзі, нумо хвалитися урожаєм! Чекаємо ваших світлин із рекордними овочами, квітами, грибами у рубрику «Маленький господар». Адреса: 43025, м. Луцьк, просп. Волі, 13, місячник «Читанка для всіх» із позначкою «Мультияндія», електронна скринька chytanka77@gmail.com, viber 0996634540.

 chytanka77@gmail.com
 viber 0996634540.

РОЗУМОВА АТАКА

											
Америк. письмен.-фантаст Рей ...	Ковбойське спорт. змагання	Виражає незадоволення	Америк. акторка Дженніфер ...	Штат в США	Житлове приміщення, квартира	Поет-пісняр					
					Гроші для підкупу						
Француз. співачка Патрісія ...	Газ, яким «фарширують» лампи	Кінець (англ.)			Курорт в Бельгії	Військовий загін					
		Традиційна католицька молитва		Заключний ...	«Бо де ... твій, там буде й серце твоє»						
					Вулкан у Сальвадорі Санта-...	Морква, помідор, картопля					
				Столиця Ємену	Металобрухт	Музичні літери					
					Запис, протокол					Вигук захоплення, схвалення	
				Неправильно взятий старт	Діжка для пива					Модель літака	
						Музичний гурт				Міра довжини в Японії	
Німецький композитор 19 ст.	Рослина ... або вітряниця				Купа каміння, складеного на горі						
						Син Зевса й Егіни					
						Лікар Києво-Печерської Лаври	Парламент США			Одне з відчуттів людини	
	Вузька і довга щілина, стик					Дерево	Ведуча на радіо ... Лісовська			Загальна назва міст в Америці	
		Цукор шматочками	Річка у Франції		Ім'я					Найвища точка, межа	
	Драма-тичний твір Л. Українки				Хімічний елемент						
	Українсь. телеведуча Леся ...	Родич лелеки	Одиниця потужності			Департамент у Франції					Бог півден. вітру у грецьк. міфології
					Цивільний процесуальний кодекс	Народ в Лаосі	Жіноче ім'я				
	Жіночий одяг для їзди на коні										
		Автор «Фауста»	Скупчення людей	Конспіративна зустріч							
						Грошова сума в картярській грі	Давньогрецький філософ	Прихильник усього єврейського			

Склад пан Анарій.

Йде гаями осінь...

*Ще не сніг і навіть ще не іній,
ще чути в полі голос череди.
Здрігнувся заєць – ліс такий осінній,
куди не ступиш, все щось шарудить!
Чи, може, це спинається грибочок?
Чи, може, це скрадається хижак?
То пролетить березовий листочок,
то пробіжить невидимий їжак...*

Ліна КОСТЕНКО.

Складаючи пазл

● **ПРО СОКРОВЕННЕ** Іноді в мою голову приходять думки про вічне. Іноді вони трохи дивні...

Наталка МУРАХЕВИЧ

Нещодавно було кілька днів, які минули під девізом «Сенсу нема ні в чому». Я озиралася на своє життя — і розуміла: все, що складаєш своїми рученятами, отой пазл з різноманітних шматочків, який своїм життям і вважаєш — занадто примарне творіння.

Не треба навіть ураганів чи цунамі — той пазл може розсіпатися просто враз. Доля хитне терезами... Щось відбудеться в глобальному чи й не глобальному світі — і те, що ти робив досі, у що вкладав енергію і зусилля, відкладаючи щось інше на потім, відмовляючи собі у чомусь, а разом з усім цим — твої плани, твої сподівання, твої мрії, пов'язані з вигаданою стабільністю — зруйнуються.

А з іншого боку — чи так багато там чогось, за чим жалкуватимеш? Що важить насправді? Лиш те, в чому є любов. Те, про що можна розповісти Богу...

Чогось я впевнена, що момент, коли я бачу квітку чи метелика і завмираю від зачудування, — важливіший за якусь щоденну метушню. Осіннє сонце, запах листя, дощ. Музика. Усмішка рідної людини. Слово підтримки. Рука допомоги. Мовчання, яке — золото. Вчинок. По-

foto pinterest.com

“**Що важить насправді? Лиш те, в чому є любов. Те, про що можна розповісти Богу...**

цілунок. Нічний дзвінок — «поговори зі мною»...

Ми постійно поспішаєм і ніколи не маємо часу. Ми тривожні. Ми відповідальні за все. Нас тримають якісь дивні капкани повсякденності. Іноді ловиш себе на думці, що якийсь сегмент нервової системи (серця, мозку, душі), який раніше відповідав за здатність насолоджуватися моментом, зараз ніби завмер. І дуже важко вмикатися. Може тому, що ми його вперто глушимо?

Згадуєш, як це було класно — втекти з пар, сидіти на даху дев'ятиповерхівки і їсти фруктове морозиво — і думаєш: а що тебе стримує? Насправді — ніщо. Так, умовності і ритуальні танці. Ще, може, відсутність божевільного співучасника, з яким можна зараз розділити таку насолоду...

Скільки років я не бачила зірок — отак, щоб дивитися на них, гуляючи

увечері? А чому?

Чому? Це ж запитання — у відповідь на «не поїхала в омріяний Париж, не впорядкувала «творчість» і ще добрий десяток «не»...

При всіх розкладах — завтра не моє. Просто я про це забуваю. Як і всі. Як би гарно, рівно і безгріховно не сунула я возик повсякденності — не причепить мені Бог за це ще одного життя, в якому я дозволю собі морозиво на даху і Париж...

А згадуватись та мати цінність потім будуть зовсім не оця робота і повсякденні клопоти, без яких, звісно, не можна... Цінне й справжнє саме те дурноверхе морозиво, зорі, спілкування з близькими людьми, батьками, дітьми, друзями, щирий сміх, відчуття щастя, яке переповнює тебе від того, що вони поряд... Ну, десь так.

Важить любов. Безвідносна. Коли ні від кого не хочеш більшого, ніж він може дати, і цінуєш кожную хвилину, яку він дарує... І твоя любов, яка просто — твоя любов.

Це все, може, трохи сумбурно. Просто іноді я про це думаю.

... А так — все, як завше.

Як народився шлягер «У осені очі твої» (с. 1-12)

ТАК НІХТО НЕ КОХАВ
24 жовтня 2019 року №10(12) Ціна 6,5 грн

Коли транслювали «Багаті також плачуть», навіть Папа Римський «зависав» перед телевизором (с. 3-11)

Їхня любов зародилася після втечі з наркотичного пекла (с. 3-7)

Історія до сліз: «Я не можу сказати йому про сина...» (с. 16-17)

Читайте у жовтневому випуску іншого нашого видання
«Так ніхто не кохав»

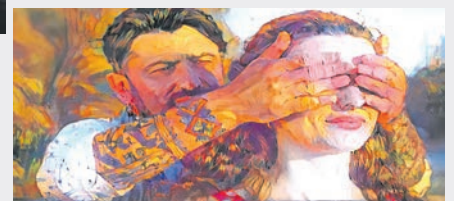
Коли транслювали «Багаті також плачуть», навіть Папа Римський «зависав» перед телевизором

Історія до сліз: «Я не можу сказати йому про сина»

Їхня любов зародилася після втечі з наркотичного пекла

Як народився шлягер «У осені очі твої»

Усього
6,5 гривні

Запитуйте у відділеннях зв'язку і ваших листонош!